

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litouwen) op 21 december 2015 — Agnieška Anisimovienė e.a.

(Zaak C-688/15)

(2016/C 106/20)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Agnieška Anisimovienė e.a.

Verwerende partij: BAB bankas Snoras

Prejudiciële vragen

- 1) Moet [richtlijn 94/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 inzake de depositogarantiestelsels (depositogarantierichtlijn)] ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat bedragen die met instemming van personen worden gedebiteerd of door die personen zelf worden overgemaakt of betaald op een op naam van een kredietinstelling bij een andere kredietinstelling geopende rekening, als deposito's in de zin van die richtlijn kunnen worden aangemerkt?
- 2) Moet artikel 7, lid 1, juncto artikel 8, lid 3, van de depositogarantierichtlijn aldus worden begrepen dat aan iedere persoon wiens vordering kan worden vastgesteld vóór de datum van de vaststelling of uitspraak als bedoeld in artikel 1, lid 3, onder i) en ii), van de depositogarantierichtlijn, een uitkering uit de depositoverzekering moet worden gedaan tot het bedrag dat is vastgesteld in artikel 7, lid 1?
- 3) Is voor de toepassing van de depositogarantierichtlijn de definitie van een „normale banktransactie” relevant voor de uitlegging van het begrip „deposito” als een creditsaldo dat uit banktransacties voortvloeit? Moet met die definitie ook rekening worden gehouden bij de uitlegging van het begrip „deposito” in nationale wettelijke maatregelen waarbij de depositogarantierichtlijn is omgezet?
- 4) Indien de derde vraag bevestigend wordt beantwoord, hoe moet het begrip „normale banktransactie” in artikel 1, lid 1, van de depositogarantierichtlijn dan worden begrepen en uitgelegd?
 - a) Welke banktransacties moeten als normaal worden aangemerkt en aan de hand van welke criteria moet worden bepaald of een specifieke banktransactie een normale banktransactie is?
 - b) Moet bij de uitlegging van het begrip „normale banktransactie” rekening worden gehouden met het doel van de verrichte banktransacties dan wel met de partijen waartussen die banktransacties worden verricht?
 - c) Moet het begrip „deposito” dat in de depositogarantierichtlijn is gebruikt als een creditsaldo dat uit normale banktransacties voortvloeit, aldus worden uitgelegd dat het alleen gevallen omvat waarin alle transacties waaruit een creditsaldo voortvloeit, als normale transacties worden aangemerkt?
- 5) Indien gelden niet onder de definitie van een deposito in de zin van de depositogarantierichtlijn vallen, maar de lidstaat ervoor heeft gekozen om de depositogarantierichtlijn en [richtlijn 97/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 maart 1997 inzake de beleggerscompensatiestelsels (beleggerscompensatierichtlijn)] ⁽²⁾ aldus in nationaal recht om te zetten dat gelden waarop de deposant recht heeft wegens de verplichting van een kredietinstelling om beleggingsdiensten te verrichten, ook als deposito's worden aangemerkt, kan de depositodekking dan pas worden toegepast nadat is vastgesteld dat de kredietinstelling in een concreet geval als een beleggingsonderneming heeft gehandeld en gelden aan haar werden overgemaakt met het oog op de uitvoering van beleggingsverrichtingen en -activiteiten in de zin van de beleggerscompensatierichtlijn en [richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de richtlijnen 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van richtlijn 93/22/EEG van de Raad (Markets in Financial Instruments Directive; hierna: „MiFID”)] ⁽³⁾?

⁽¹⁾ PB L 135, blz. 5.

⁽²⁾ PB L 84, blz. 22.

⁽³⁾ PB L 145, blz. 1.